Μεγάλες αλήθειες για τον Κλάδο

Δημοσιεύθηκε από kris - 10/02/2012 07:56

Μεγάλες αλήθειες από τον π. Πρόεδρο του ΦΣ Ροδόπης. Η αγωνία για το μέλλον των φαρμακείων είναι αυταπόδεικτη. Ο τρόπος διοίκησης των συλλογικών μας οργάνων και οι παραλήψεις στην οργάνωση, στις υπηρεσίες, στις πολιτικές παρεμβάσεις,στις νομοθετικές ρυθμίσεις κ.ά καθιστούν αναγκαίες τις αλλαγές σε όλα τα επίπεδα. Τα βήματα πρέπει να είναι γοργά.

ΜΗΠΩΣ ΚΑΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΙΛΗΣΟΥΜΕ
ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΑΡΑΛΕΙΨΕΙΣ ;

Δεν είναι μοιρολατρικό να αναφερόμαστε μόνο για το τι μας κάνουν οι άλλοι;
Η Κυβέρνηση, το Υπουργείο, ο Λοβέρδος;

Καταγράφω λοιπόν 16 λάθη και παραλείψεις μας με σκοπό όσα και όσο μπορούμε να τα διορθώσουμε έστω και τώρα.

Η Κυβέρνηση, κακά τα ψέματα, από τη Νομοθεσία και το Σύνταγμα έχει τα δικαιώματά της στη λήψη όποιων μέτρων και γι' αυτά κρίνεται από το Ελληνικό Λαό.

Θα ήταν χρήσιμο λοιπόν κάποια στιγμή να σταθούμε και να δούμε τι έγινε στο διάστημα των δύο χρόνων της λυσσαλέας επίθεσης της Κυβέρνησης στον κλάδο μας και στον Έλληνα πολίτη. Και με αυτοκριτική κυρίως ματιά να αναγνωρίσουμε τα δικά μας λάθη ή αν θέλετε τις δικές μας παραλείψεις στην στρατηγική της αντιμετώπισής της καθώς και εάν με τη στάση μας διαμορφώσαμε θετικά ή αρνητικά την ροή των εξελίξεων.

Αρχικά τα απαριθμώ επιγραμματικά και στη συνέχεια τα αναλύω ένα - ένα για όσους ψάχνονται περισσότερο:

1) Λάθος που ο ΠΦΣ σταμάτησε την «μάχη των μαχών» την 4/1/12, σε ιδανικές συνθήκες συσπείρωσης και ετοιμότητας, μόνο και μόνο για τις πληρωμές.

2) Λάθος που δεν προκλήθηκε επείγουσα ΓΣ του ΠΦΣ την ίδια ώρα για καθολική κινητοποίηση όλων των Συλλόγων ξανά αλλά με όλα τα ζητήματα στο τραπέζι (και υπάρχουν τέτοια πολλά παρακάτω).

3) Λάθος η τακτική μας μόνο να αμυνόμαστε.

4) Λάθος το ότι δε διεκδικήσαμε, έστω και ανταποδοτικά, τη θεσμοθέτηση ασφαλούς νομικού πλαισίου για την ίδρυση
εταιρικών σχημάτων φαρμακείων, πριν είναι πολύ αργά.

5) Λάθος μας που, ενώ το καταλαβαίναμε, επιτρέπαμε παθητικά να τραυματίζεται ο κλάδος μας με τη μέθοδο της φέτας ή , αν θέλετε, το μαρτύριο της σταγόνας.

6) Λάθος που , ενώ και αυτό το αντιληφθήκαμε, δείξαμε αδικαιολόγητα μεγάλη ανοχή στην μέθοδο του Χότζα, την τόσο προσφιλή στο Υπουργείο και την Κυβέρνηση .
Μας φόρτωναν με πολλά, για να κουβαλήσουμε στο τέλος όσα ήθελαν.

7) Λάθος μας το ότι δεν απαιτήσαμε επιτακτικά τη βελτίωση της καθημερινότητάς μας αλλά και αυτής του ασθενή μας και αφεθήκαμε στο να τιμωρούμαστε για ευθύνες άλλων και να ταλαιπωρούμαστε από την ανεπάρκεια των γραφειοκρατικών μέτρων των διοικούντων.

8) Λάθος για τα δείγματα υποτέλειας που δείξαμε και δεν τολμήσαμε ένδικα να σταματήσουμε π.χ. την επί τόσα χρόνια αποικιοκρατική συμπεριφορά του ΟΠΑΔ στο θέμα των πληρωμών και την αφήναμε να περνάει έτσι σαν να μην έγινε τίποτα ή να επιτρέπουμε ένα ασφαλιστικό ταμείο να παρανομεί (βλ. ΟΓΑ) παρακρατώντας Rebate ενώ δεν πληρώνει, όπως ο νόμος ορίζει.

9) Λάθος μας που στις διαπραγματεύσεις δεν επιδιώξαμε, ακόμη και σε τετελεσμένες αποφάσεις, την τήρηση τουλάχιστον της ισότητας, αφού η λογική αποδείχτηκε ότι δεν υπάρχει στο τόπο μας.

10) Παράλειψη μας, ύψιστης σημασίας, αφού δεν επιδιώξαμε σε καλούς καιρούς το τέλος του μονόδρομου ''τελειώνω Φαρμακευτική – ανοίγω Φαρμακείο'' ωθώντας τη Διοίκηση και τα Πανεπιστήμια στην καθιέρωση , όπως σε όλη την Ευρώπη, ειδικοτήτων όπως ο Κλινικός και ο

Βιομηχανικός Φαρμακοποιός.
11) Λάθος η μεγάλη καθυστέρηση της επιμόρφωσής μας από το Ινστιτούτο του ΠΦΣ και το ότι ακόμη δεν προτείναμε επίσημα την θεσμοθέτησή της με πιστοποίηση (με νόμο υποχρεωτική για όλους και με επιπτώσεις στην άσκηση του επαγγέλματος) καθώς πρέπει να έχουμε υπ' όψιν μας ότι η επόμενη κρίση που έρχεται θα είναι η ''κρίση των αξιών''.
12) Λάθος μας (και ηθικό) το ότι δεν προσφύγαμε, και δεν το κάνουμε έστω και τώρα, στον εισαγγελέα για την αναζήτηση των υπεύθυνων για τη φουσκωμένη και υπερτιμημένη φαρμακευτική αγορά όλων των προηγούμενων τουλάχιστον 10 χρόνων, η οποία κακά τα ψέματα είναι αυτή που μας εγκλώβισε στον σημερινό μεγάλο αριθμό των φαρμακείων στην Ελλάδα.
13) Λάθος που δεχθήκαμε παθητικά τη συνέχιση και την επεκτατική καθιέρωση των φαρμακείων του ΕΟΠΥΥ με άγνωστη για εμάς την μελλοντική τους εξέλιξη.
14) Παράλειψη – αμέλεια μέγιστη το ότι ακόμη δεν προσφύγαμε στη Δικαιοσύνη για να διερευνηθεί η τύχη των αποθεματικών του ταμείου μας (του ΤΣΑΥ) και η αναζήτηση ευθυνών για τη μετατροπή τους σε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου με ότι αυτό συνεπάγεται από το κούρεμα, στην περίπτωση που και αυτά συμπεριληφθούν στην διαδικασία αυτή.
15) Λάθος το ότι δεν αναδείξαμε και δεν πιέσαμε όσο θα έπρεπε όλα τα προηγούμενα χρόνια την Πολιτεία για την περισυλλογή και την ενδεδειγμένη καταστροφή των ληγμένων φαρμάκων έτσι ώστε να μη ρίπτονται με τα υπόλοιπα οικιακά απορρίμματα με απρόβλεπτες συνέπειες στον υδροφόρο ορίζοντα(κίνδυνος να εμφανιστούν τα super market πριν από εμάς, ως μεσσίες , λύνοντας εκείνα το μεγάλο αυτό πρόβλημα και κερδίζοντας τις εντυπώσεις).
16)Τέλος, παράλειψη μεγάλη, το 1ο ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ στο Ναύπλιο , όπου ταριχεύτηκε ο Καποδίστριας , να μην είναι σήμερα φαρμακείο-μουσείο , αποδίδοντας έτσι τιμή και στην επιστήμη μας αλλά και στην ιστορία μας, αλλά να στεγάζεται εκεί ένα κατάστημα ηλεκτρικών ειδών.

Συνάδελφοι
Μακράν εμού κάθε απόπειρα εμφάνισής μου ως δασκάλου ή ως ειδικού καθώς πιστεύω ότι δεν είναι στις δυνατότητές μου. Ούτε και είναι στις προθέσεις μου η εκμηδένιση πάντων όσων ενεργήσαμε , και ως ΠΦΣ και ως Φ.Σ. αλλά και ως άτομα, ο κάθε ένας μας χωριστά.

Απεναντίας αναγνωρίζω το μεγάλο βαθμό δυσκολίας που είχε η αντιμετώπιση της Κυβερνητικής αυτής επίθεσης, η οποία όπως ξετυλίγεται μέρα τη μέρα, αποδεικνύεται ότι ήταν και μεθοδευμένη και καλά οργανωμένη. Ιδιαίτερα πιεστική για εμάς και δυστυχώς γενικευμένη, αφού είναι αλήθεια ότι με πρωτόγνωρο τρόπο δοκιμάζονται σήμερα όλοι οι Έλληνες πολίτες .

Μας γονατίζουν με την ανεργία και την οικονομική αφαίμαξη, μας βυθίζουν στην κατάθλιψη με την αβεβαιότητα του αύριο , μας λοιδορούν ασύστολα αποκαλώντας μας τεμπέλη και συνδαιτυμόνα τους. Πληγώνουν βαριά την αξιοπρέπεια και την περηφάνια μας, αποσκοπώντας στη συγκάλυψη των δικών τους διαχρονικών ευθυνών ελλειμματικής και εγκληματικής σε πολλές περιπτώσεις άσκησης της πολιτικής τους στους υπουργικούς θώκους, που όλοι τους θητέψανε.
Αυτοί που γκρέμισαν τη Χώρα μας έρχονται τώρα, θεωρώντας εαυτούς καταλληλότερους μαστόρους, να την ξαναχτίσουν.
Και αυτή η ισοπέδωση ήταν το όπλο που χρησιμοποιήθηκε και έδινε πόντους στους Κυβερνώντες για την επιτυχή εφαρμογή των αποφάσεών τους.
Ίσως και το αποτελεσματικότερο, αφού μέσα από την αντιπαλότητα των τάξεων που προβάλλανε («ο οικονομημένος φαρμακοποιός» «ο παράνομος» από την μια και «ο καημένος συνταξιούχος που μένει χωρίς φάρμακα» «ο άνεργος» «ο των 600 ευρώ» κλπ από την άλλη) επιδίωξαν να μας διασύρουν, να αχρηστέψουν την δική μας διεκδικητική τακτική , να αποδυναμώσουν τις θέσεις μας και να μας αναγκάσουν σε συνεχείς υποχωρήσεις.
Ας τα πάρουμε ένα- ένα.
1οΛάθος Στην τελευταία κινητοποίηση στις 2 Ιανουαρίου αναγκαστήκαμε να κάνουμε χρήση του ισχυρότερου όπλου , που σαν κλάδος διαθέτουμε, τη διακοπή της επί πιστώσει χορήγησης φαρμάκων, στην ευρύτερή της όμως μορφή, αφού αυτή επεκτεινόταν για πρώτη φορά σε όλα τα ταμεία, είτε αυτά εξοφλούν τις οφειλές τους εμπρόθεσμα, είτε όχι. Αναγκαστήκαμε να δώσουμε ,

όπως ειπώθηκε, «τη μάχη των μαχών» και για τον λόγο αυτόν έπρεπε να ήμασταν ιδιαίτερα προσεκτικοί .

Ερώτηση : Θα μπορούσε ποτέ να σταθεί αυτό το μέτρο, και στα μάτια μας και στους συμπολίτες μας και πόσο μάλλον στην Κυβέρνηση , με μόνο αίτημα των κινητοποιήσεών μας τις μελλοντικές πληρωμές του ΕΟΠΥΥ και τις παλιές του ΟΠΑΔ και των λοιπών μικρών ταμείων;

Αίτημα καθόλου αμελητέο. Απεναντίας πάρα πολύ σοβαρό, αντικειμενικά όμως όχι επαρκές για να σηκώσει το βάρος ενός τέτοιου μέτρου, καθόσον η επιλογή αυτή έδινε απλόχερα ισχυρά επιχειρήματα (αφού το ΙΚΑ, ο ΟΓΑ κλπ πληρώνουν) στον αρμόδιο Υπουργό να βγει την επομένη στα ΜΜΕ και με το δικό του τρόπο να κερδίζει τις εντυπώσεις.

Σαφώς και έπρεπε για πραγματικούς λόγους αλλά και λόγους τακτικής να είχαν τεθεί και τα επίκαιρα ζητήματα της περαιτέρω μείωσης του περιθωρίου κέρδους (1,5+1,5) αλλά και όλα εκείνα τα μεγάλα ζητήματα, που οδηγούν με μαθηματική ακρίβεια στο τέλος του Ελληνικού φαρμακείου και στην πλημμελή πλέον παροχή φαρμακευτικών υπηρεσιών στον Έλληνα πολίτη-ασθενή.

Μόνο έτσι , η μάχη των μαχών που ξεκίνησε, αν τελικά το εννοούσαμε έτσι, θα είχε αίσιο αποτέλεσμα ή ,αν θέλετε, μόνο έτσι θα κερδίζαμε κάτι στη θέση αυτού που χάναμε.

Το φαρμακείο δεν είναι βιώσιμο και όταν δεν του πληρώνουν τις οφειλές τους τα ταμεία, αλλά δυστυχώς και όταν η Κυβέρνηση μας εξαθλιώνει , με σειρά μέτρων που επέβαλλε και συνεχίζει να επιβάλλει, ακόμη κι' αν τα ταμεία πληρώνουν κανονικότατα.

ΑΥΤΟ ΕΠΡΕΠΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΤΑΞΟΥΜΕ ΚΑΙ ΝΑ ΤΟ ΑΝΑΔΕΙΞΟΥΜΕ.

Ως εδώ έχουμε το πρώτο λάθος της τακτικής, που ακολούθησε ο ΠΦΣ , η ΓΣ του οποίου έδωσε εξουσιοδότηση να πολεμήσουμε τη μεγάλη μάχη ,όχι όμως μόνο για τις πληρωμές.

Το δεύτερο λάθος έχει να κάνει με τη μερική συνέχιση των κινητοποιήσεων και τις αδυναμίες που αυτή κουβαλούσε.

Ο Αττικής , ο Πειραιώς, ο Αχαΐας, ο Αγιαλείας, ο Έβρου κλπ συνέχισαν την κινητοποίηση εντάσσοντας στην ατζέντα τους και το ζήτημα της μείωσης του περιθωρίου κέρδους.

Παρά το γεγονός όμως ότι αυτή ήταν μια υγιής αντίδραση θα μπορούσε κανείς να παραδεχθεί ότι ήταν η πλέον ενδεδειγμένη ; για το καλύτερο αποτέλεσμα; Η μη καθολική συμμετοχή δεν θα ήταν εξαρχής ένα βαρίδι που θα τους τράβαγε προς τα κάτω ;

Σε μια μεγάλη μάχη πρέπει να είναι όλοι μαζί και να παλεύουν για όλα τα σπουδαία και τα δίκαια μαζί.

Βεβαίως και πίεσε τους αρμόδιους να δεσμευτούν για τις πληρωμές, αν και αμφιβάλλω εάν θα τις τηρήσουν για ακόμη μια φορά.

Μέχρις εδώ όμως. Στο άλλο σκέλος; Στην περαιτέρω μείωση του περιθωρίου κέρδους; Στα άλλα ζητήματα βιωσιμότητάς μας που δεν τέθηκαν ; ή δεν έχουμε τέτοια ;

Αναντίρρητα συνάδελφοι και αυτή η εξέλιξη, παρά τις καλές αγωνιστικές προθέσεις, δεν είχε τα καλύτερα αποτελέσματα.

Συνεπώς, δεν θα ήταν καλύτερα, αν προσπερνιόντουσαν οι πρόσκαιρες εκτιμήσεις των στελεχών μας περί του ποιος δικαιώνεται ή όχι και πείθονταν όλοι μαζί στο καλύτερο μελλοντικό αποτέλεσμα του υπέρτατου αγώνα που ξεκίνησε ολόκληρη η Ελλάδα ;

Και μάλιστα, όταν τέτοιες συνθήκες, σε ζητήματα συσπείρωσης και ετοιμότητας, είναι αμφίβολο αν θα υπάρξουν στο μέλλον ;

Δεν θα ήταν φρονιμότερο , υπερβαίνοντας εαυτούς, εάν μετά την λάθος κατά τη γνώμη μου απόφαση του ΠΦΣ για αναστολή των κινητοποιήσεων στη δεδομένη κορυφαία στιγμή του αγώνα μας, να είχε προκληθεί επείγουσα ΓΣ του ΠΦΣ με τη συμμετοχή και όλων των προέδρων των ΦΣ ;

Είτε από τον ίδιο τον Πρόεδρο του ΠΦΣ, μεταφέροντας έτσι στη βάση το μεγάλο και βαρύ φορτίο (την καυτή πατάτα) που είχε στα χέρια του , είτε από το ΔΣ , είτε από το 1/5 των μελών, όπως εκ του νόμου προβλέπεται, και με μοναδικό ζητούμενο την καθολική συνέχιση των κινητοποιήσεων με απεριόριστη χρονική διάρκεια, αλλά όμως και με όλα τα ευρύτερα αιτήματά μας, προτάσσοντας και όλα τα πραγματικά προβλήματα της Δημόσιας Υγείας που κυοφορούνται με τη λανθασμένη πολιτική των Υπουργείων Υγείας και Εργασίας στο θέμα των Φαρμακείων ;

Και τέτοια αιτήματα καταγράφω παρακάτω.

ΚΑΠΟΤΕ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΗ ΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΜΑΧΩΝ , ΟΜΩΣ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

ΚΑΙ ΓΙΑ ΟΛΑ ΜΑΖΙ.
Ίσως , συνάδελφοι, να ήταν η πλέον απαραίτητη και η σημαντικότερη ΓΣ στην ιστορία του ΠΦΣ. Θα είχαμε τη δυνατότητα με συνολικό πακέτο προτάσεών μας να διαπραγματευτούμε και να θέσουμε εμείς πρώτοι και με δικούς μας όρους το μορατόριουμ, το οποίο προχθές ο Υπουργός Υγείας απαιτούσε σχετίζοντάς το όμως μόνο με τις πληρωμές, επειδή έτσι τον βόλευε.
Σίγουρα αυτή θα καθόριζε την πορεία του κλάδου, γιατί μια τέτοια κινητοποίηση οι αρμόδιοι θα την υπολόγιζαν . Ενώ αντίθετα τρίβουν τα χέρια τους όταν μας βλέπουν διασπασμένους. Σήμερα , όπως έχουν τα πράγματα, πήγαμε όλοι μαζί και γυρίσαμε χωριστά, δυστυχώς πολύ γρήγορα και με λιγοστά κατά την γνώμη μου κέρδη.
Μπορούσαμε να είχαμε αλλάξει την ροή των εξελίξεων και δεν το κάναμε.
Ας το κρατήσουμε τουλάχιστον για το αύριο. Και μάλιστα πολύ γρήγορα . Όσο είναι καιρός . Να επανέλθουμε όλοι μαζί.
Το τρίτο λάθος: Δυστυχώς τα δύο αυτά χρόνια η τακτική ,που πάγια ακολουθούσαμε, ήταν κυρίως αυτή της άμυνας. Δεχόμασταν καταιγισμό μέτρων και , αν δεν κάνω λάθος, δεν αντιπαραβάλλαμε προτάσεις με δικά μας αιτήματα ή αν το κάναμε ήταν τόσο αδύναμες που χάνονταν στην λαίλαπα της επίθεσης.
Προσπαθούσαμε μόνο να μετριάσουμε ή να αποτρέψουμε τα μέτρα της Κυβέρνησης . Δεν βάζαμε επιτακτικά στο τραπέζι δικά μας δίκαια και απαραίτητα στην παροχή σωστής φαρμακευτικής περίθαλψης , με σκοπό είτε να τα κατοχυρώσουμε είτε να τα αξιοποιήσουμε ανταποδοτικά στις διαπραγματεύσεις μας.
Παράδειγμα : εφόσον υπολογίζουν λογιστικά και μόνο την λειτουργία μας γιατί να μη βάζουμε και εμείς λογιστικά θέματα, όπως η επιπλέον αμοιβή μας κατά τις εφημερίες και τις διανυκτερεύσεις; ή να διεκδικήσουμε την επιστημονική αμοιβή, το επίδομα επικινδυνότητας , αφού ανά πάσα στιγμή κινδυνεύουμε από πιθανό λάθος και ο ασθενής μας και μείς, όταν μάλιστα θα αναγκαστούμε να λειτουργούμε χωρίς βοηθούς και σε εξαθλιωμένο εργασιακό περιβάλλον, αλλά και τα όσα παρακάτω μνημονεύω.
4ο Λάθος .Κάποτε θα έπρεπε, και νομίζω ήταν κατάλληλη η στιγμή ,να ζητηθεί διεκδικητικά επιτέλους, η θεσμοθέτηση νομικού πλαισίου για τη σύσταση και ίδρυση εταιρικών σχημάτων φαρμακείων χωρίς όμως παρενέργειες στα πληθυσμιακά και γεωγραφικά κριτήρια από τις μετακινήσεις και τις συγχωνεύσεις που θα υπάρξουν.
Προοπτική που όσο την ξεχνούμε ,τόσο δυσκολότερα θα την διεκδικήσουμε στο μέλλον.
Εξ άλλου, για την επίτευξη μειωμένων δαπανών στην φαρμακευτική περίθαλψη , όπως λέγεται ότι επιδιώκεται από την Πολιτεία, αλλά και για τη διατήρηση θέσεων εργασίας είναι απαράδεκτο να μη αναγνωρίζονται και να μη υιοθετούνται τρόποι προς αυτήν την κατεύθυνση.
Κε Υπουργέ ,ορίστε ένα καλό μέτρο !!!
Θα είναι μια εξέλιξη, που σίγουρα θα αποδειχθεί ιδιαίτερα ωφέλιμη για την Δημόσια Υγεία και τον κλάδο μας, αφού θα συμβάλλει στη διαμόρφωση ανταγωνιστικών βάσεων στη μελλοντική λειτουργία των φαρμακείων μας και θα αποβάλλει σε μέγιστο βαθμό το άγχος από τη συνεχώς απειλούμενη αδειοδότηση φαρμακείων στις αλυσίδες και τα μάρκετ.
Κάποτε πρέπει να μάθουμε να επιβιώνουμε, χωρίς την ανάγκη να στηριζόμαστε στους κομματικούς η στους διοικητικούς μηχανισμούς , αλλά μόνο στους κανόνες της αγοράς και της Δημόσιας Υγείας.
5ο Λάθος. Δεν αντιδράσαμε επανειλημμένα στην «μέθοδο της φέτας» ή αν θέλετε «στο μαρτύριο της σταγόνας», στα οποία τόσο έξυπνα επιδόθηκαν τα αρμόδια Υπουργεία .
Όλοι θυμόμαστε τον τρόπο που σχεδόν κάθε 1 ή 2 μήνες γινόμασταν δέκτες νέων δυσβάστακτων μέτρων και δυστυχώς τρέχαμε πίσω από αυτά.
Τι μας λέγανε; Βγάζετε 35% και ,επειδή είναι πολλά, δώστε μας υπερβολικό rebate μέχρι 8% επι του τζίρου, στοπ στις εκπτώσεις, το μισό ποσ. κέρδους στα ΦΥΚ, πάρτε εν μια νυκτί απανωτές αποδομήσεις του κεφαλαίου σας για φουσκωμένες τιμές φαρμάκων που αυτοί οι ίδιοι με τις εταιρείες τιμολόγησαν, ΒΡΕΦΙΚΑ, ωράριο 1, ωράριο 2, ωράριο 3…..ωράριο x , κλπ κλπ. Και μείς υποχωρούσαμε και μαζευόμασταν πιστεύοντας ότι είναι η τελευταία φορά. Και στο τέλος , αφού κόψανε τα πάντα, και αυτό το 35% που τελικά ήταν 23% ,το κάνανε 18% και τώρα θα το πάνε στο 15% (μεικτό) ή 6% καθαρό.

Και πώς ; με 20 ευρώ ανά κεφαλή φαρμακευτική δαπάνη τον μήνα και αν αυτή ξεφύγει να επιστρέφουμε εμείς από την τσέπη μας την επιπλέον στα ταμεία!!! (Λοβέρδος) Τι άλλο θα ακούσουμε ; Πως τα αφήνουμε αυτά να συμβαίνουν ;
Και θα σταματήσουν άραγε εκεί; Μάλλον όχι. Όσο εμείς δεν κάνουμε τίποτα.
6η Παράλειψη η μικρή σημασία που δώσαμε στην προσφιλή «μέθοδο του Χότζα», την οποία τα αρμόδια Υπουργεία χρησιμοποίησαν ευρέως. Με την απειλή των περισσότερων μέτρων που κάθε φορά έβαζαν στην ατζέντα, πέρναγαν ανώδυνα αυτά που ήθελαν. Και πάλι από την αρχή.
Ήταν κάτι που το αντιληφθήκαμε όλοι μας . Δεν δώσαμε όμως την σημασία που έπρεπε. Με τη στάση μας, αφήσαμε αυτό το όπλο αμαχητί στα χέρια των αρμοδίων .
Θα 'λεγε κανείς : και τι θα μπορούσαμε να κάνουμε ;
Κατ' αρχάς να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Πιστεύει κανείς , ειδικά σ' αυτή την συγκυρία με τα όσα βλέπουμε να γίνονται γύρω μας, ότι υπάρχει περίπτωση η Κυβέρνηση να μη προχωρήσει σ' ένα μέτρο εις βάρος του κλάδου συμπεριφερόμενη σε μας φιλικά ή επειδή κάποιος Βαγιωνάς θα βάλει το χέρι του ; Θα μπορούσε να το κάνει και θα μας το χάριζε ;
Να 'στε σίγουροι ότι θα το έκανε.
Το ότι δεν το κάνει οφείλεται στο γεγονός ότι το μέτρο αυτό είναι μη σύμφωνο με τον νόμο (βλ. εκπτώσεις) ή αντίθετο με τις πρόσφατες αποφάσεις των Ευρωπαϊκών Δικαστηρίων και έτσι κινδυνεύει να πέσει σε ενδεχόμενη προσφυγή στην Ελληνική ή και την Ευρωπαϊκή Δικαιοσύνη.
Το συμπέρασμα , όπως καταλαβαίνουμε , είναι ένα: α)πρέπει να ενεργοποιούμε άμεσα τις διαδικασίες προσφυγών στη Δικαιοσύνη , όπως έγινε και από τον ΠΦΣ σε ορισμένες περιπτώσεις, και β) να αγωνιζόμαστε με όπλα μας
την καθολικότητα στη συμμετοχή στις κινητοποιήσεις (ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ) ,
την αποφασιστικότητα για απεριόριστη χρονική διάρκειά τους (ΟΣΟ ΠΑΕΙ),
τον αριθμό και τη βαρύτητα των αιτημάτων- επιχειρημάτων μας, τα οποία θα πρέπει να βασίζονται πρώτιστα στη διαφύλαξη του Δημόσιου συμφέροντος – Δημόσιας Υγείας (ΟΛΑ ΜΑΖΙ) και
την έξυπνη διαπραγματευτική τακτική .
Μόνο τότε μπορούμε να ελπίζουμε σε επιτυχία.
7ο Λάθος. Το ότι δεν διεκδικήσαμε όσο έπρεπε τη βελτίωση της καθημερινότητάς μας και αυτής του ασθενή μας, προτάσσοντάς την έντονα στις μέχρι σήμερα κινητοποιήσεις και διαπραγματεύσεις του κλάδου με τους αρμόδιους της Διοίκησης.
Είναι απαράδεκτο να στηρίζεται ένα ολόκληρο σύστημα υγείας σε λανθασμένα μέτρα ή και ακόμη σε ημίμετρα γραφειοκρατικού χαρακτήρα και όχι σ' εκείνα που στοχεύουν στην ρίζα των προβλημάτων. Αναφέρω κάποια ενδεικτικά π.χ.:
α) Το να ευθύνεται ο φαρμακοποιός για παραλείψεις του γιατρού (ξέσματα, σφραγίδες, συνοδά έγγραφα, κλπ) με άμεσες επιπτώσεις στην εξυπηρέτηση του ασθενή αλλά και στη δική μας κωλυσιεργία κατ' αρχάς και στις περικοπές στη συνέχεια.
Πόσο ανώμαλο είναι να μη διορθώνεις αυτόν που γεννά το πρόβλημα και να τιμωρείς τον ασθενή και τον αποδέκτη του προβλήματος ;
β) Το παγκόσμιο ρεκόρ του αριθμού των αντιγράφων στη χώρα μας που κάνει την ζωή μας πάρα πολύ δύσκολη(μέχρι και η Τρόϊκα εξεπλάγει) σε συνδυασμό και με την υποχωρητικότητα που βλέπουμε στην Κυβέρνηση στην καθιέρωση της συνταγογράφησης της δραστικής ουσίας, μέτρο καθοριστικό για την Δημόσια δαπάνη, αλλά και ακόμη στο ζήτημα της αντικατάστασης με ομοειδές λόγω έλλειψεων καθώς και στις διανυκτερεύσεις.
γ) Η εμμονή της Διοίκησης για την περιβόητη στρογγυλή σφραγίδα της Υπηρεσίας στις συνταγές, ακόμη και στις ηλεκτρονικές.
Αφού κ.κ. αρμόδιοι κόπτεστε τόσο πολύ για το γραφειοκρατικό αυτό μέτρο διατάξτε τους δικούς σας υπαλλήλους να την βάζουν . Αν δεν το κάνουν τιμωρήστε τους. Όχι τον φαρμακοποιό της Κομοτηνής για την συνταγή του ΑΧΕΠΑ και την καημένη την γιαγιά που δεν ξέρει τι να κάνει.
8Ο Λάθος. Τα σημάδια υποτέλειας που πολλές φορές δείξαμε στην αντιμετώπιση ζητημάτων που εξ αρχής ήταν αποδεδειγμένο ότι έχουμε το δίκαιο με το μέρος μας.
Πχ η παθητικότατη αντίδρασή μας στην επί χρόνια αποικιοκρατική συμπεριφορά του ΟΠΑΔ στο θέμα των πληρωμών, καθώς, και παρά τις διαμαρτυρίες Φαρμακευτικών Συλλόγων και

Φαρμακοποιών προς τον ΠΦΣ , στην παράνομη κατακράτηση του REBATE από τον ΟΓΑ , ενώ δεν τηρεί την πληρωμή των φαρμακείων σε 45 μέρες, όπως ο νόμος 3918/11 ρητά ορίζει, και επιπλέον υπολογίζει παράνομα τον ίδιο χρόνο κατάθεσης των συνταγών για όλα τα φαρμακεία , άσχετα αν κάποιος τις υπέβαλε στις 2 του μηνός ή στις 10.
Αποτέλεσμα αυτής της παθητικότητάς μας είναι ο ΟΓΑ να το επαναλαμβάνει ακόμη και σήμερα, σαν να μη συμβαίνει τίποτα και δημιουργεί προηγούμενο για να το κάνει αύριο και ο ΕΟΠΥΥ.
9ο Λάθος. Η ελλειμματική διαπραγματευτική τακτική που ακολουθήσαμε σε σημαντικά θέματα ουσίας χωρίς να επιδιώκουμε ακόμη και σε τετελεσμένες αποφάσεις την τήρηση τουλάχιστον της ισότητας, αφού η λογική αποδείχτηκε ότι δεν υπάρχει στο τόπο μας.
Ήταν απαράδεκτο και προκλητικά ανισοβαρές που δεχθήκαμε το REBATE επί του τζίρου !!! με μόνο όρο την πληρωμή μας σε 30 (και σε 45 μέρες στη συνέχεια με ψήφιση τροπολογίας εκ των υστέρων με αναδρομική ισχύ) , αλλά στην περίπτωση μη εμπροθέσμου πληρωμής το ταμείο να μην υφίσταται καμιά επίπτωση. Π.χ. επιτόκιο 1% ανά καθυστέρησης μήνα όπως μπαίνει και από την ίδια την εφορία ή και συμψηφισμός με χρέη μας στο Δημόσιο.
Τι λέει το ταμείο:
Σε πληρώνω ; άρα σου κάνω κράτηση μέχρι 8%
Δεν σε πληρώνω ; άρα σε οδηγώ σε κλείσιμο.
Δεν έχω όμως καμιά επίπτωση. Καμιά ποινή.
Εμείς αυτό το δεχθήκαμε!!! αντιπροτείναμε κάτι ;
Επίσης λάθος, έξω από κάθε οικονομολογική θεώρηση ακόμη και για πρωτοετή φοιτητή των Οικονομικών, η παραχώρησή μας να υπολογίζεται το rebate επί του τζίρου , μέτρο-χαράτσι πέρα για πέρα, αποικιοκρατικό και αντιαναπτυξιακό, αφού τίθεται χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν αν απασχολείς προσωπικό και πόσο ή αν πληρώνεις μεγάλο ενοίκιο στην πόλη ή πολλές βενζίνες για να φτάσεις στο απόμακρο χωριό σου .
Μόνο αν υπολογιζόταν επί των κερδών θα μπορούσε να έχει τη στοιχειώδη λογική.
Επίσης αμαχητί παραδόθηκαν τα συστεγασμένα φαρμακεία για μία ακόμη φορά και στο θέμα του rebate , αφού τα υπολογίζουν ως ένα και πληρώνουν περισσότερα (έτσι τους βολεύει) , καταρρακώνοντας έτσι και με το μέτρο αυτό τη φιλοσοφία της συστέγασης και των εταιρειών.
10η Παράλειψη. Η σε καλούς καιρούς ανυπαρξία πίεσής μας προς την Πολιτεία για την θεσμοθέτηση της ειδικότητας του Κλινικού Φαρμακοποιού στα Νοσοκομεία και στις Κλινικές κατά τα Ευρωπαϊκά δεδομένα, με ευνόητες θετικές εξελίξεις για την Δημόσια Υγεία , τη φαρμακοοικονομία, αλλά για τον κλάδο μας .
Αυτό βέβαια θα είχε ακόμη καλύτερα αποτελέσματα αν συνδυαζόταν και με την επιστροφή στην εγχώρια παραγωγή φαρμάκων (ειδικότητα Βιομηχανικού Φαρμακοποιού) και την αντίστοιχη συνεργασία με τις Φαρμακευτικές Σχολές της χώρας για τις πιο πάνω ειδικότητες .
Κάποτε έπρεπε να μπει ένα τέλος στον μονόδρομο τελειώνω Φαρμακευτική-- ανοίγω φαρμακείο.
11ο Λάθος. Παρά τις επανειλημμένες εξαγγελίες από τον ΠΦΣ για ολοκληρωμένο πρόγραμμα επιμόρφωσής μας, αν δεν απατώμαι, αυτό βρίσκεται ακόμη στα χαρτιά.
Αγαπητοί συνάδελφοι
Η επόμενη κρίση μετά την οικονομική θα είναι η «κρίση των αξιών». Τότε θα κληθούμε να αποδείξουμε ότι πραγματικά είμαστε φαρμακοποιοί και ότι παρά την πάροδο ετών από την αποφοίτησή μας κατέχουμε την επιστήμη μας. Και αυτό θα κριθεί πρώτιστα από τον ανταγωνισμό. Και να παρακαλούμε να μην είναι από τις αλυσίδες, οι οποίες θα έχουν μπει στο παιχνίδι μέσα και από τις δικές μας παραλείψεις και τις δικές μας αναβολές.
Και για να καταγράψω και το δικό μου προσωπικό παράπονο , θεωρώ πολύ απαξιωτική την συμπεριφορά του ΠΦΣ απέναντι στον Σύλλογό μας (Φ.Σ. Ροδόπης), στον κ. Βιζιριανάκη Ιωάννη, καθηγητή Φαρμακολογίας του ΑΠΘ και σε μένα προσωπικά για το από τριετίας πλήρες πρόγραμμα συνεχούς φαρμακευτικής εκπαίδευσης με πιστοποίηση που ετοιμάσαμε, πολύ πριν ακόμη ο Πανελλήνιος επί χάρτου δημιουργήσει το Ινστιτούτο και για το οποίο δεν γνωρίζω αυτή την στιγμή σε πιο στάδιο βρίσκεται.
Και είναι κρίμα, παρά τις προτάσεις μας, να αγνοούν ένα τέτοιο έτοιμο και δουλεμένο πρόγραμμα και να μην αξιοποιείται αυτό ή έστω και στοιχεία του από τον ΠΦΣ για ολόκληρη την Ελλάδα.

Λοιπόν , αν θέλουμε να είμαστε υπεύθυνοι απέναντι στους εαυτούς μας και στην επιστήμη που σπουδάσαμε, η επιμόρφωση με πιστοποίηση πρέπει επίσημα να προταθεί άμεσα από τον ΠΦΣ στο Υπουργείο Υγείας με σκοπό τη θεσμοθέτησή της, ως υποχρεωτικής για τη συνέχιση της άσκησης του επαγγέλματός μας και ο φορέας υλοποίησής της να είναι ο ΠΦΣ.
Σε καμία βέβαια περίπτωση αυτή δεν πρέπει να γίνει με την μορφή διαλέξεων ή συνεδρίων παρά μόνο διαδικτυακά , αφού έτσι αξιοποιείς ελεύθερα τον χρόνο σου , συμμετέχεις πιο εύκολα και εκτός των άλλων δεν έχεις περιττές δαπάνες.
12ο Λάθος Η διστακτικότητα και η φοβία μας , ενώ έχουμε δεχθεί τις πάμπολλες απειλές και τους διασυρμούς , να καταγγείλουμε ως κλάδος στους αρμόδιους εισαγγελείς την αναζήτηση των υπευθύνων, πολιτικών και διοικητικών προσώπων, για τη φουσκωμένη και υπερτιμημένη φαρμακευτική αγορά όλων των προηγούμενων τουλάχιστον 10 χρόνων η οποία είναι αυτή που μας εγκλώβισε στον σημερινό μεγάλο αριθμό των φαρμακείων στην Ελλάδα
Ένα σκάνδαλο μεγάλου μεγέθους .
13ο Λάθος το ότι δεχθήκαμε παθητικά την συνέχιση και την επεκτατική καθιέρωση των φαρμακείων του ΕΟΠΥΥ με άγνωστη για εμάς την μελλοντική τους εξέλιξη. Επιβάλλεται να ελέγξουμε την νομιμότητα της λειτουργίας κρατικών αυτών των φαρμακείων (τα παλιά του ΙΚΑ – τα σημερινά ΕΟΠΥΥ- τα στρατιωτικά κλπ) σε μια υποτιθέμενη Ευρωπαϊκή απελευθερωμένη αγορά , με διαφορετικούς όμως όρους για τους κρατικούς παίκτες και μάλιστα όταν απευθύνονται σε περιπατητικούς ασθενείς.
Ίσως αυτό στο μέλλον αποδειχθεί μια ακόμη μεγάλη παράλειψη . Κανείς δεν είναι σίγουρος για την εξέλιξη που αυτά θα έχουν , όταν μάλιστα δεν έχει νομοθετικά κατοχυρωθεί μέχρι ποιού ποσού ένα φάρμακο θα χαρακτηρίζεται Φ.Υ.Κ. , ποια είναι τα καθαρά νοσοκομειακά, ή και μέχρι που θα φτάνει η δραστηριότητά τους. Και επιτέλους γιατί όχι όλα τα φάρμακα από τα φαρμακεία , αλλά με ξεκάθαρους και βιώσιμους κανόνες;

14η Παράλειψη – αμέλεια μέγιστη, το ότι ακόμη δεν προσφύγαμε στη Δικαιοσύνη για να διερευνηθεί η τύχη των αποθεματικών του ταμείου μας (του ΤΣΑΥ) και η αναζήτηση ευθυνών για τη μετατροπή τους σε ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου με ότι αυτό συνεπάγεται από το κούρεμα, στην περίπτωση που και αυτά συμπεριληφθούν σ' αυτό.
Είναι πολύ λίγο να εξαντλούμε την αναζήτηση του δίκιου μας σε τοποθετήσεις μας σε γενικές συνελεύσεις, σε άρθρα και σε συνεντεύξεις .
Μόνο με την προσφυγή στην Δικαιοσύνη για το συγκεκριμένο θέμα θα αποδεικνύαμε το ελάχιστον ότι νοιαζόμαστε για τον ιδρώτα μας, ετών, τον οποίο οι τοποθετημένοι «αρμόδιοι» με την πλάτη της εκάστοτε Πολιτικής Ηγεσίας διαχειρίστηκαν όπως τους βόλευε.
Συνάδελφοι , μεγάλη αμέλεια να κλείνουμε τα μάτια μας μπροστά στην κλοπή των περιουσιακών μας στοιχείων.
Ας σταθούμε τουλάχιστον σε ένα ύψος.

15Ο Λάθος το ότι δεν αναδείξαμε και δεν πιέσαμε όσο θα έπρεπε όλα τα προηγούμενα χρόνια για την περισυλλογή και την ενδεδειγμένη καταστροφή των ληγμένων φαρμάκων έτσι ώστε να μη ρίπτονται με τα υπόλοιπα οικιακά απορρίμματα με απρόβλεπτες συνέπειες στον υδροφόρο ορίζοντα.
Ήδη εκδηλώθηκε ενδιαφέρον από τα super market, να εμφανιστούν ως μεσσίες, , λύνοντας εκείνα το μεγάλο αυτό πρόβλημα και κερδίζοντας τις εντυπώσεις.
Κάτι ακούγεται ότι πάει να γίνει από το ΥΥΚΑ, ας ελπίζουμε να μην μείνει μόνο στα λόγια

16η Παράλειψη το ΠΡΩΤΟ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΜΕΝΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ στο ΝΑΥΠΛΙΟ , όπου στο εργαστήριό του μέσα ταριχεύτηκε ο Κυβερνήτης της Ελλάδας Καποδίστριας , να μην είναι σήμερα ένα ΜΟΥΣΕΙΟ-ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ , αποδίδοντας έτσι τιμή και στην επιστήμη μας αλλά και στην ιστορία μας αλλά αντίθετα να στεγάζεται εκεί ένα κατάστημα ηλεκτρικών ειδών.
Γνωρίζω τις προσπάθειες, τον αγώνα και τα βήματα πού έχουν κάνει ο Φ. Σ. Αργολίδας , οι συνάδελφοι εκεί και ο αγαπητός πρόεδρος ο Βλάσης ο Λεονάρδος.
Φαντάζεστε να το αγοράσει κάποια μεγάλη ιδιωτική εταιρεία;
Είναι απαραίτητη λοιπόν η στήριξη σύσσωμου του ΠΦΣ και με τον ΦΣ Αργολίδας να κάνουν ότι είναι εφικτό για να γίνει πάλι ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Είναι ζήτημα ιστορίας. Ζήτημα τιμής.
Από το πόσο σεβόμαστε και τιμάμε την ιστορία μας, τις βάσεις μας, το παρελθόν μας , τον εαυτό μας, θα εξαρτηθεί η πορεία μας στο μέλλον .

Με τιμή

Για
Τον Πρόεδρο και τα μέλη ΔΣ του ΠΦΣ
τους αντιπροσώπους του ΠΦΣ,
όλους στους συναδέλφους μου,
για μένα

Αλέξανδρος Τσαπέκος
Φαρμακοποιός
Ἰασμος Ροδόπης

(Ελπίζω να μην έχω κάνει τα δικά μου λάθη
στην κατάθεση των παραπάνω απόψεών.)

==========